

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Udrag fra VEI an Høy-ædle Holck/ min Danske Sang-Gudinde

Citation: Bording, Anders: "Digte. - 1984", i Bording, Anders: *Digte. - 1984*, udg. af ERIK SØNDERHOLM, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 72. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-bording01val-shoot-idm140114468183552.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

NU vel/ min ædle Holk/ den sandru fama siger/
At ingen Ædeling i disse Nordens Riger
(Saa sant som ædelhed sin titel nyde maa
Af Dyd och Gjæringer) kand eder offvergaa.
Den bleege Missgunst self ochsaa hos den Heltinde/
Som ligger eder nest/ ey andet veed at finde/
End det/ som hafver smag af idel Himmel-dyd/
Och eders hjerte tjen til velbehag och fryd.
Hvo vilde derfor paa den fructbarhed och Lykke/
Som eders høye dyd belønnis med/ fortykke?
Hvo vil ey glæde sig/ at eders Huus och Stand
Sin Adels skønne vext saa vjdt udvjde kand?
73 Al Nordens Herlighed/ den milde Landsens Fader/
Vor store Frederich/ er glad och vel omlader/
At de/ hves troskab hand sig kand forlade paa/
J dieris prjsslig slect och æt tiltage maa.
J dette barn/ saa fremt som det maa lifvet vinde/
Hans Naade venter slig en Ædeling at finde/
Som skal med lif och blood sig self opoffre før/
End ey forfølge den/ mod Kongen trodse tør.
Vor skønne Dronning och/ hvis felt-tegn J med ære
Mod Kronens Fjender bær/ vil stedse gunstig være.
Hun siger: her vist er en anden Hector fød/
Som ey forlade skal sit Fødeland i nød.
Hun merker kjendelig/ altingest sig at tegne
Til Lykke/ Lof och Hæld/ som hannem allevegne
J sin tjd følge skal. Hun dømmet Førstelig/
Hvad artis skal/ end och i vugen arter sig.
Ja self vor Danne Prinds och friske Cimber-Løfve/
Som intet andet veed end idel Dyd at øfve/
Hand næfner Barnet op/ och ymter/ det ochsaa
Som den/ hvis nafn det faar/ paa Dydens vey skal gaa.
Hand gaar til vugen frem med Majestætisk ære/
Och den/ der ligger i/ velkommen beder være.
Hand self med Førstlig skenk och naadig velbehag
Bestraaler denne Fest och glade Fødsels dag.
Blant Kongens største Mænd ey nogen er saa værdig/
Hand med lyk-ynskning jo til rede staar och færdig.
De beste kæmpes om/ hvo præctigst frem kand gaa:
En hver vil gjøre stads: en hver vil Fadder staa.
Thi hvo kand vente slem och unaturlig grøde
Fra slig en ædel Rood/ som al sin saft och føde
Af Dyden hafver self? Paa Vjnstok voxer vjn.
Af modig Løfve-slect udspringer ey Kanjn.